

تحلیلی پیرامون سنت قربانی کردن:

کشتن حیوانات یا کشتن درخت؟ مسئله این نیست!

حیوانات در چنین مناسبت‌هایی کاسته شود؟ پاسخ قطعاً خیر است! به دو دلیل. اول آنکه بسیاری از مخالفان قربانی کردن حیوانات خود به این موضوع اعتقادی ندارند! یعنی به اصطلاح تنها برای پز روشنفکری دم از حقوق حیوانات در فضای مجازی می‌زنند؛ و گرنه در زندگی حقیقی عاشق دل و جگر قربانی هستند!

امیرحسین مصلی - سردبیر: هر سال که اعیاد، عزاداری‌ها و در کل مناسبت‌های ملی و مذهبی فرامی‌رسد، بسیاری از کاربران فضای مجازی به انتقاد نسبت به ذبح احشام درملاعام و به‌ویژه نحوه ذبح در این روز می‌پردازند که بجای گوسفند کشتن درخت بکارید و... اما آیا تابه‌حال چنین کنش‌هایی در جامعه تأثیری داشته تا از روند ذبح

« نمی‌توان فرهنگ قربانی کردن حیوانات را به کلی نفی کرد! اما چه می‌توان کرد؟ »

رییس فراکسیون محیط‌زیست مجلس در گفت‌وگو با آیت‌مآندگار مطرح کرد: مجلس در انتظار لایحه حمایت از حقوق حیوانات

۷۶۶

پیرامون بحران آب صرفه‌جویی علاج کار نیست!

۳۶۲

راهکارهایی برای «حمایت از کالای ایرانی» تولید ملی در اکوسیستم اقتصاد مقاومتی

۳۶۲

چشم‌هایی که اطراف را نمی‌بینند

احمدرضا فیاض بخش روزنامه‌نویس ۵۰۴

محیط‌زیست و شعاردگی

مهدی آینی کارشناس عمران و شهرسازی ۸

آیت‌مآندگار

www.ayatmandegar.ir

دوهفته نامه سیاسی، اجتماعی | شماره ۶۴ | نیمه دوم شهریور ۱۳۹۷ | سال چهارم | هشت صفحه | قیمت ۱۰۰۰ تومان | No.64 First of september 2018 | Political, Social

سرمقاله

صلح با حیوانات: سرآغاز صلح جهانی

شیرین کاظمیان فعال حقوق حیوانات

اگر واقعاً به دنبال صلح هستیم، نباید اولیاتی در مبارزه با خشونت قائل شویم. این خشونت و ظلم چه زمانی رخ می‌دهد؟ هرگاه قدرتی در برابر ضعیف‌تر از خود، ضعیف‌تر از هر نظر، فیزیکی مادی و... پیشی بگیرد و در زندگی او دخالت کرده و آسیب وارد کند ظلم اتفاق افتاده است. ما هیچ‌کدام موافق خشونت علیه زنان نیستیم، از کودک‌آزاری و حتی بدخلقی با یک کودک توسط پدر و مادرش خشمگین می‌شویم، با جنگ و کشته شدن هزاران انسان بی‌گناه مخالفیم و اگر در شبکه‌های مجازی ببینیم کسی به سگ یا گربه سنگ می‌زند او را نفرین می‌کنیم، در واقع در درون، تمامی ما مخالف آزاریم و زندگی را بدون خون و خونریزی همراه با آرامش جستجو می‌کنیم. ... ۸

«آیت‌مآندگار» به بهانه تلاقی روز جهانی صلح با روز ملی مبارزه با خشونت علیه حیوانات در نیمه دوم شهریور ماه، ضمن نگاهی متفاوت به وضعیت زیست‌محیطی کشور، طی پرونده‌ای به بررسی عدالت‌خواهی به سبک «وگنیسم» می‌پردازد:

صلح را از بشقاب خود آغاز کن!

گلاره قیدرزاده / سپهر سلیمی / مهدی آینی / محمدرضا تابش / مهدی پورحسین / احمدرضا فیاض بخش و شیرین کاظمیان

با آثار و گفتاری از ▲

kazemi

در این شماره می‌خوانید:

عاشورا در شعر مولانا چیست این غم...

۸

به بهانه ۲۱ سپتامبر: روز جهانی صلح قاصد برگ زیتون!

۸

#آیت‌مآندگار @ayatmandegar

تحقیق

مهدی پورحسین
روزنامه‌نگار

در سالهای اخیر خصوصاً این دو سال آخر هشدارهایی مبنی بر کمبود جدی آب در ایران چه در تبلیغات تلویزیون و چه در تبلیغات محیطی شهری بسیار پررنگ شده است و تقریباً همه مردم ایران دیگر باور کرده‌اند که واقعاً دچار کمبود آب شده‌ایم که این تبلیغات گسترده و البته دیدن تصاویر سدهای خالی و کم شدن دبی اغلب رودخانه‌های شهر و یا روستا و هم چنین کمبود نزولات آسمانی مردم را به عینه متوجه این بحران کرده و به سمت کم مصرف کردن آب سوق داده و کمتر جمعی می‌توان یافت که در آن از صرفه جویی در مصرف آب بحث نشود، آیا این مسئله و کم مصرف کردن و صرفه جویی در مصرف آب به تنهایی کافیست؟ و می‌توان این بحران جدی آب را تنها با صرفه جویی در آب مصرفی خانوارها پشت سر گذاشت؟ پاسخ به این سؤال اساسی نیازمند بررسی آمارهای مصرف آب و یافتن بیشترین بخشی که هدر رفت آب دارد را امکانپذیر می‌نماید.

سالانه حدود نود و پنج میلیارد متر مکعب آب در ایران مصرف می‌شود که به گفته آمارهای موثق حدود نود الی نود و دو درصد آب مصرفی کشور در بخش کشاورزی مصرف می‌شود و پنج الی هفت درصد در بخش آب شرب خانگی و حدود یک الی دو درصد هم در بخش صنعت مصرف می‌شود. بخشی هم در آبیاری فضای سبز پارکها و شهرها مصرف می‌شود که می‌توان در کنار آب شرب شهری دسته بندی کرد. حال نگاهی گذرا به بازده و هدر رفت آب در هریک از بخش‌های یاد شده می‌تواند

پیرامون بحران آب

صرفه جویی علاج کار نیست!

توزیع آب در سراسر کشور بصورت جدی انجام گیرد، بنابراین بخش کمی از میزان آب مصرفی در کشور با کنترل و آموزش و تبلیغات‌های روزانه قابل صرفه جویی هست که در صورت موفق بودن و فرهنگ سازی اصولی و اعمال قانونهای تشویقی و تنبیهی در این رابطه فقط و فقط می‌توان دو درصد از کل مصرف آب کشور را صرفه جویی کرد؛ و همچنین باید در این حوزه با سرمایه گذاری کردن در بخش فاضلاب شهری و همچنین توصیه چند باره آب و بازگشت دوباره به چرخه مصرف از بین رفتن آب جلوگیری کرد.

نه تنها که کشور ما یک کشور مصرف گرا است که این تنها مربوط به حوزه آب نمی‌شود بلکه در اکثر شاخص‌های مصرف، ما در وضعیت نامناسبی قرار داریم. به عنوان مثال در مصرف برق، داروهای خودسر، بنزین و... نیز همینگونه است، اما کمبود آب با صرفه جویی در مصرف و اصلاح الگوی مصرف در بخش خانگی به هیچ وجه قابل جبران نیست، مهم‌ترین بخشی که هدر رفت آب در کشور داریم بخش کشاورزی است و تنها با مدیریت در این حوزه می‌توان این خشکسالی که البته مختص کشور ما نیز نمی‌باشد را به سلامت سپری کرد که در غیر این صورت آنچه که کارشناسان ایرانی و مؤسسات و دانشگاه‌های خارجی پیش بینی می‌کنند اتفاق خواهد افتاد و آن فاجعه ملی در حد نابودی تمدن ایران هفت هزار ساله خواهد بود و تبدیل شدن بخش اعظمی از کشورمان به بیابانهای بی آب و علف و غیرقابل سکونت، حال تکلیف چیست؟

آیا همچنان دلخوش و امیدوار به فرهنگ سازی در صرفه جویی آب باشیم یا علاج کار جای دیگری هست؟ بدون شک با استناد به آنچه گفته شد تنها باید در بخش کشاورزی مدیریت مصرف

را هدر رفت فرض کنیم متوجه می‌شویم که در بدترین حالت ممکن سه میلیارد متر مکعب آب در کشور هدر رفت داریم که البته بخش اعظمی از این میزان هدر رفت مربوط می‌شود به تلفات آب در شبکه توزیع که بدلیل فرسوده بودن لوله‌های انتقال آب اتفاق می‌افتد و باید برای به حداقل رساندن میزان تلفات آب در بخش خانگی اصلاح و نوسازی شبکه

از ده برابر میزان آب مصرفی در بخش خانگی یا همان آب شرب می‌باشد که با توجه به آمارهایی که از طرف مسولان ارائه می‌شود و در مقایسه با آمارهای جهانی این نتیجه حاصل می‌شود که ما در ایران دو برابر متوسط جهانی آب مصرف می‌کنیم که اگر این گفته را مبنا قرار دهیم و از پنج یا شش میلیارد متر مکعب نصف آن را ضروری دانسته و بقیه

می‌توان گفت که در حوزه کشاورزی از هشتاد و هفت میلیارد متر مکعب آب مصرفی چیزی حدود شصت میلیارد متر مکعب هدر رفت داریم که بیش از شصت درصد آب مصرفی کشور را شامل می‌شود که در مقایسه با پنج یا شش میلیارد متر مکعب کل مصرف کشور می‌باشد در بهترین شرایط با ده الی بیست درصد بازده یکی از بدترین بازدهها را داریم، بطوری که با یک حساب سرانگشتی

واقعیهایی را آشکار سازد که قابل تأمل و تکان دهنده می‌باشند: از نود درصد آب مصرفی در بخش کشاورزی که حدود هشتاد و شش یا هشتاد و هفت میلیارد متر مکعب از نود و پنج میلیارد متر مکعب کل مصرف کشور می‌باشد در بهترین شرایط با ده الی بیست درصد بازده یکی از بدترین بازدهها را داریم، بطوری که با یک حساب سرانگشتی

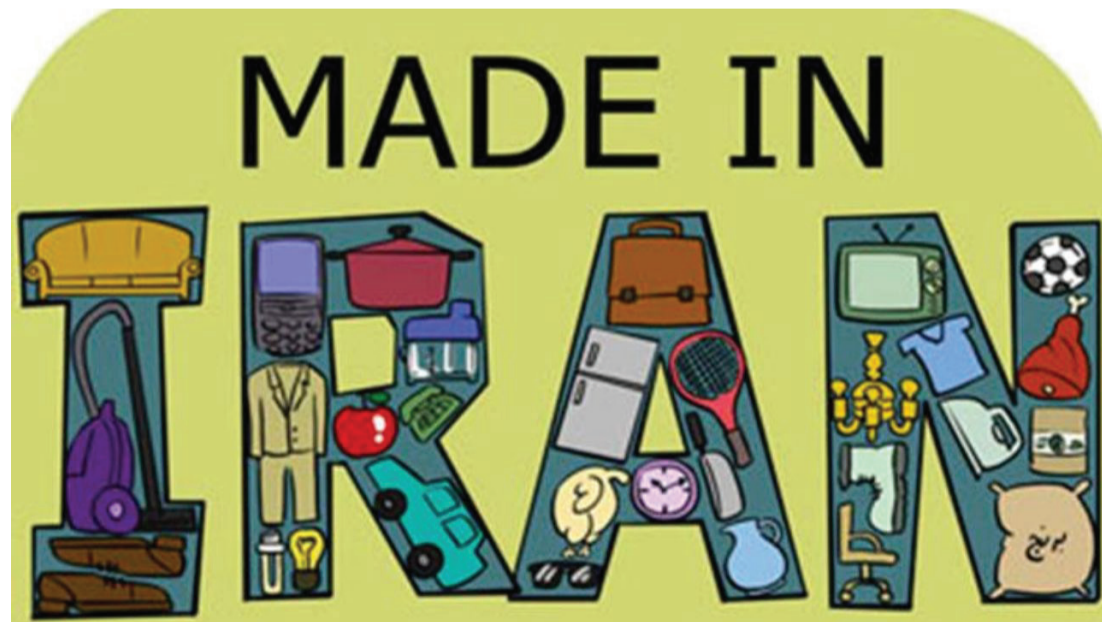
راهکارهایی برای «حمایت از کالای ایرانی»

تولید ملی در اکوسیستم اقتصاد مقاومتی

تولیدکنندگان داخلی.
* تشکیل ستاد مشترک حمایت از کالای ایرانی با وزارت صنعت، معدن و تجارت.
* توسعه سایر دیپلماسی ایران و معرفی ظرفیت‌های تولیدی داخل به واردکنندگان بین‌المللی با همکاری وزارت صنعت و معاونت اقتصادی سفارت‌خانه‌های ایران در خارج از کشور.
* ترغیب بانکها و مؤسسات اقتصادی کشور به اعطای وام‌های کم‌بهره به نهادهای اقتصادی تولید محتوا و خدمات دیجیتالی داخلی.
* رفع موانع تولید و گسترش فعالیت‌های مجازی ایرانی.
* الزام شرکت‌های دولتی و عمومی کشور به استفاده از تجهیزات فناورانه تولید داخل.
* اطلاع‌رسانی نهادهای خلاق و موفق دولتی و خصوصی در جهت تبیین شعار سال ۹۷.
* نقش آموزش و پرورش در حمایت از کالای ایرانی
* گنجاندن یک درس به عنوان درست مصرف کردن در کتاب‌های درسی دانش‌آموزان.
* گنجاندن یک درس با عنوان حمایت از کالای ایرانی در کتاب‌های درسی دانش‌آموزان.
* همکاری با دستگاه‌های دولتی به منظور اعزام کارشناسان آموزشی جهت تبیین الگوهای درست مصرف کردن و خرید کالاها و خدمات ساخت داخل به دانش‌آموزان.
* برگزاری اردوهای علمی و صنعتی در مراکز استان‌های کشور به منظور معرفی ظرفیت‌های تولیدی داخلی در عرصه کالا و خدمات به دانش‌آموزان.

تاثیرگذار در فرهنگ‌سازی جهت تبیین و عملیاتی کردن شعار سال ۹۷، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات ایران است که در نوک پیکان توسعه دیجیتالی کشور قرار دارد. ما در حال سال ۹۷ را آغاز کردیم که هزاران مرد فناوری زیر ۳۰ سال ایران، صدها میلیون تومان درآمد از فناوری اطلاعات کسب کرده‌اند و شمار زیادی از برترین کارآفرینی‌های دیجیتالی کشور توسط این افراد طراحی و مدیریت شده است. ایران تا یک دهه آینده با شرکت‌های هزار میلیارد تومانی مواجه خواهد شد که مدیران آن‌ها به قول رهبر غول نرم افزار جهان، تنها میراث پدری آن‌ها، اطلاعات است و بس! انقلاب فناوری اطلاعات و نانو در ایران عصر ۱۴۰۰ را از اکنون می‌توان پیشبینی کرد. وزارت ارتباطات به عنوان نهاد حاکمیتی جهت‌بخشی به عرصه ICT ایران، قادر است تولید داخلی در حوزه فناوری را به خوبی جهت دهد. از این‌رو موارد زیر پیشنهاد می‌شود:

* تشکیل کارگروه حمایت از استارت آپ‌های دیجیتالی کشور.
* تشکیل کارگروه حمایت از شتاب‌دهنده‌های دیجیتالی ایران.
* تشکیل کارگروه حمایت از پایان نامه‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران با موضوع حمایت از اشتغال ملی.
* الزام کلیه شرکت‌ها و نهادهای زیرمجموعه به خرید کالا و خدمات از

درست نخواهد شد. ما ایرانیان باید یاد بگیریم که منابع محدودی داریم و باید راه و روش حرفه‌ای درست مصرف کردن را برای ایجاد ارزش افزوده بیشتر و بازدهی حداکثری فرا بگیریم. بخش‌های مختلف اقتصاد و جامعه، برای حضور فعالانه، هوشمندانه و مسئولانه در عرصه حمایت از کالای ایرانی نقش آفرینی می‌کنند که در این گفتار به موضوعاتی در قالب هفت سرفصل به اختصار اشاره می‌کنیم.
نقش وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در حمایت از کالای ایرانی یکی از مجموعه‌های دولتی فوق‌العاده

عظیمی از سرمایه ایرانیان در یک برنامه بلندمدت ۱۰ ساله، می‌تواند رونق فوق العاده‌ای به فضای کسب و کار و اشتغال کشور بدهد که فرصت‌های بی‌شماری برای سرمایه‌گذاری‌های داخلی و خارجی فراهم می‌کند.
فرهنگ درست مصرف کردن را جدی بگیریم
برای حمایت از کالای ایرانی، می‌بایست ابتدا فرهنگ درست مصرف کردن هر نوع کالایی از خوردنی و نوشیدنی تا پوشیدنی و سوارشدنی و امثالهم در کشور نهادینه شود. تا فرهنگ درست نشود، هیچ چیز

و پنجه نرم می‌کند که برخی از کشورهای جهان اول همچون کشورهای اسکاندیناوی و پنج قدرت برتر اقتصادی جهان از جمله ژاپن، سال‌هاست برای برون‌رفت از این چالش‌ها برنامه‌ریزی مدون و مستند دارند. متأسفانه طبق آمارها، ملت ایران، از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان: برنج، آب، گاز، نفت، شکر، روغن، نمک، بنزین و لوازم آرایشی و بهداشتی در جهان است و سالانه میلیاردها دلار از سرمایه ملی، به دلیل فرهنگ ضعیف بهینه مصرف کردن و کنترل منابع، هدر می‌رود. قطعاً فرهنگ صرفه‌جویی بهینه، در هدر رفت این بخش

نگاه

علی زمانی
خبرنگار

کالای ایرانی خوب باید خرید. کمپین حمایت از کالای ایرانی، با عزم ملی در خرید محصولات و خدمات ایرانی اجرایی می‌شود. نام‌گذاری سال ۹۷ به نام حمایت از کالای ایرانی توسط رهبر انقلاب و تأکید ایشان به توسعه فضای کسب و کار کشور در اکو سیستم اقتصاد مقاومتی که نگاه درون‌زا و برون‌نگر را در مختصات اقتصاد ملی تبیین می‌کند، بار دیگر اهمیت توجه به تولید داخلی را در کانون توجه مسئولان، رسانه‌ها، مردم و فعالان اقتصادی در ابتدای سال جدید قرار داد. این برای چندمین بار پیاپی در سال‌های اخیر است که در ادامه روند نام‌گذاری سال‌ها توسط ایشان، موضوعی اقتصادی در نظر گرفته می‌شود و بر اهمیت آن تأکید می‌گردد. اگر به دنبال ارتقا کارآفرینی دیجیتالی، توسعه دولت الکترونیک، گسترش استارت آپ‌ها، رونق اقتصاد دیجیتال و تشویق اقتصاد دانش‌بنیان در قالب بین‌المللی هستیم، چاره‌ای جز حمایت ژرف و شگرف از کالای ساخت ایران در چشم‌انداز راهبردی بیست ساله جمهوری اسلامی در افق ۱۴۰۴ نداریم. کشور در سال‌های اخیر با رکود تورمی و افزایش نرخ بیکاری و نقدینگی مواجه شده است و به نظر می‌رسد، فرجام برجام هر چه باشد تا اصلاح سیستم‌ها و رویه‌ها و مناسبت‌های عملیاتی و کارکردی اقتصاد خرد و کلان کشور در آستانه عصر ۱۴۰۰ صورت نگیرد، موفقیت شایسته‌ای در انتظار نخواهد بود. اقتصاد دولتی ایران که دهه‌هاست از اقتصاد سیاه نفت رنج می‌برد، همچنان در آستانه پایان دومین دهه قرن بیست و یکم، با مشکلاتی دست

و پارکها بتوان مصرف آب در این حوزه را به صفر رساند همانگونه که در برخی از ایالت‌های آمریکا انجام داده‌اند.

با توجه به آنچه گفته شد نمی‌توان تنها از مردم خواست تا در مصرف آب صرفه کنند و مشکل کم آبی حل شود زیرا اگر اقدامات اصولی در بخش کشاورزی انجام نیابد در آینده در ایران بحران آب نوشته خواهد شد اما بحران مدیریت خوانده خواهد شد به عبارتی بحران آب در ایران نتیجه سالهایی بمبالاتی و عدم برنامه ریزی دقیق و اصولی و دور بودن و فاصله گرفتن از کشورهای پیشرفته در این زمینه و عدم سرمایه گذاری مناسب در این بخش و همچنین عدم نظارت واقعی بر میزان برداشتها از سفره‌های زیرزمینی و... می‌باشد که همگی بیانگر بحران مدیریت در طی سالهای متمادی در این حوزه است.

باید به صورت اصولی سرمایه گذاری کرد تا راندمان بخش کشاورزی را به حداکثر رساند که اگر سالانه از این طریق بتوان از هشتاد میلیارد متر مکعب حدود چهار میلیارد متر مکعب را صرفه جویی و ذخیره کرد می‌توان امیدوار بود که می‌شود از این بحران جدی آب عبور کرد. ضمناً در شهرها و پارکها چمن کاری را رها کرده و از چمن مصنوعی استفاده شود چنانچه همه می‌دانیم چمن بسیار آب بر است و آب زیادی نیاز است تا سبز بماند و حتی اگر دو یا سه روز بخشی از آن آبیاری نشود به سرعت طراوت خود را از دست می‌دهد و زرد می‌شود بنابراین چه اصراری هست بر چمن کاری و کشت چمن در رفوژ خیابان‌ها و پارکها و... و شاید با یک بخشنامه به شهرداریها

کارها باید انجام پذیرد تا این خشکسالی را به سلامت پشت سر بگذاریم در غیر این صورت فاجعه‌های غیرقابل کنترلی در سالهای آتی در انتظار فلات ایران خواهد بود، باتوجه به این مسئله انجام سیستم انتقال و آبیاری تحت فشار (لوله گذاری) و انجام زهکشی‌های مدرن و آموزش کشاورزان یک امر اجتناب ناپذیر خواهد بود که البته نباید آن را هزینه بر بدانیم؛ درست است که هزینه سرسام آوری خواهد داشت اما باید این مسئله را به عنوان سرمایه گذاری نگاه کرد نه اتلاف سرمایه زیرا شاید در چند سال آینده مجبور شویم با قیمتهای بالا آب وارد کشور کنیم و همچنین واقعاً شاهد نابودی تمدن ایران باشیم بنابراین باید و باید این کار هرچه زودتر شروع شود ضمن اینکه با توجه به این که این کار یک عملیات عمرانی بسیار بزرگ می‌باشد شاید بزرگترین عملیات عمرانی کشور باشد می‌تواند حجم عظیمی از بیکاران کشور را حتی در دور افتاده‌ترین نقاط ایران به کار گرفت و یک تکانی به رکود کشور هم داد، بطوری که می‌گویند در کشور آلمان پس از جنگ جهانی دوم با سرمایه گذاری و ایجاد بزرگترین و بهترین اتوبانهای جهان آلمان را از رکود حاصل از جنگ جهانی دوم رهانید، بنابراین با توجه به آنچه گفته شد با اتصال به مراکز دانشگاهی و استفاده از تجارب کشورهای توسعه یافته که بعد از توافق هسته‌ای دست یافتنی‌تر شده این مهم را آغاز کرد، برای مثال در کشور آمریکا در نقاط صعب العبوری که امکان لوله کشی و یا استفاده از کانالهای سرپوشیده بستی امکانپذیر نیست از لوله‌های برزنتی استفاده شده هست که قابلیت بسیار زیادی در انتقال در نقاطی که نمی‌توان لوله گذاری کرد دارد، بنابراین بدلیل اهمیت موضوع و ضرورت انجام این کار

آنها سازماندهی شود و با توجه به خیل بیکاران در این رشته(کشاورزی) می‌توان ایجاد اشتغال در حوزه کشت گلخانه‌ای را فراهم آورد و همچنین قدمی اصولی در زمینه صرفه جویی در منابع آب برداشت همچنین با آموزش‌های بنیادین در بین روستاییان و تغییر الگوی کشت از محصولات آب دوست به محصولات مقاوم در برابر کم آبی می‌توان در این بخش به پیشرفتهای بسیار خوبی از منظر کنترل میزان مصرف آب رسید و همچنین با توجه به میزان آبخوان‌های مناطق کشور در بعضی از مناطق به هیچ وجه نباید کشاورزی انجام پذیرد که این مسئله را یک فردی که در روستا و با کشاورزی امرار معاش می‌کند نه می‌داند و نه این کار را قبول می‌کند که زمین‌های خود را بدون استفاده بحال خود رها سازد اما در این بخش هم دولت باید وارد عمل شده با تأمین مالی فرد مورد نظر که البته شاید رقم بسیار قابل توجهی برای بسیاری از مناطق مختلف کشور باشد زمین‌های کشاورزی را رها کرد و بیش از این با برداشتهای غیر اصولی از سفره‌های زیرزمینی از بروز فاجعه جلوگیری کرد. برای نمونه هم اکنون در بعضی از دشتهای دلیل برداشت بی از حد از سفره‌های زیرزمینی کل دشت در حدود شصت سانتیمتر یا یک متر نشست داشته که پدیده‌های بسیار خطرناک می‌باشد و حتی اگر سالهای تر سالی فرا رسند این گونه دشتهای دیگر هیچ وقت به حالت قبلی باز نخواهد گشت و همان سفره‌های زیرزمینی نیز هیچ گاه ابدار نخواهد شد و عملاً همان پیش بینی‌ها به وقوع خواهند پیوست، اما در نگاه اول این راهکارها بسیار بسیار پرهزینه و شاید غیرقابل انجام باشد اما با توجه به میزان ذخیره‌های آبی کشور و همچنین پیش بینی‌های کارشناسان و دانشمندان این

گذشته از سیستم انتقال در مسیر، باید سیستم آبیاری در زمینهای کشاورزی نیز مطابق استانداردهای جهانی و از روش سیستم آبیاری قطره‌ای استفاده شود و بطوری که برای هر یک درخت یک شیر آب تعبیه شود و همچنین برای هر زمین کشاورزی همینگونه از سیستم آبیاری قطره‌ای که اگر با آموزش و اجرای کامل به صورت اصولی انجام پذیرد حتی می‌توان راندمان بالای هشتاد درصد را هم بدست آورد، بنابراین با لوله کشی و سیستم آبیاری قطره‌ای می‌توان از هدر رفت به صورت نفوذ آب در لایه‌های زیرین و همچنین تبخیر جلوگیری بعمل آید، هم چنین با آموزش‌های مکرر و اصولی برای کشاورزان و اینکه کدام محصول از نظر میزان مصرف آب اقتصادی نمی‌باشد به بیان دیگر محصولی که با کمترین میزان مصرف آب بیشترین بازده را داشته باشد را انتخاب کرده و کشت نماید، چندین بارکارشناسان در برنامه‌های تلویزیونی اعلام کرده‌اند که خیار میوه‌ای است که در فلان روستای فلان استان دور افتاده که حتی از نظر وضعیت آب در شرایط بهتری قرار دارد کشاورزی که سواد خواندن و نوشتن ندارد از کجا بداند که خیار یک محصول غیراقتصادی از نظر میزان مصرف آب می‌باشد؟ اگر ما تنها در تولید خیار و گوجه این محصول‌ها را به سمت کشت گلخانه‌ای ببریم سالانه سه میلیارد متر مکعب می‌توان صرفه جویی کرد که سه میلیارد متر مکعب تقریباً پنجاه درصد میزان مصرف آب خانگی می‌باشد که فقط با تغییر کشت خیار و گوجه از کشت کنونی به کشت گلخانه‌ای امکانپذیر می‌باشد بنابراین باید سرمایه گذاری‌ها به این سمت هدایت شود تا تمامی محصولات کشاورزی و تولید

را به صورت اساسی دنبال کرد که دیگر مانند حوزه خانگی نیست که با فرهنگ سازی و درست کردن کلیپ‌های تصویری بتوان تأثیر گذاشت و مثلاً موقع مسواک زدن شیر آب را بست و یا موقع استحمام طوری تنظیم کرد که بیش از چهار یا پنج دقیقه طول نکشد اما کشاورزی در ایران هنوز به صورت سنتی انجام می‌شود و اغلب با استفاده از روشهای قدیمی در آبیاری همراه است که همین مسئله باعث هدر رفت آب در این بخش می‌شود در کشورهای پیشرفته سیستم‌های آبیاری هرچند سال یک بار و با پیشرفت تکنولوژی نو می‌شود اما در ایران به دلیل کم توجهی دولتها این بخش به طور کامل به حال خود رها شده است در کشورهای توسعه یافته تقریباً همه آب مصرفی در بخش کشاورزی از طریق سیستمهای انتقال تحت فشار(لوله گذاری) انجام می‌یابد که کمترین هدر رفت آب را دارد، برای مثال در نهرهای روستاهای ما که هنوز بستر آنها همچنان بسترسازی مناسب نشده تا جلوی نفوذ آب را بگیرد به همین دلیل مقدار زیاد آب در حین جریان یافتن به عمق‌های زیرین نفوذ و از دسترس خارج می‌شود و همچنین در فصل تابستان و با توجه به تابش مستقیم نور خورشید بخشی از آب مصرفی مصرفی بخار شده و باز از دسترس خارج می‌شود پس باید هر چه سریعتر بجای وقت تلف کردن برای برگزاری سمینارهای اغلب بدون خروجی مفید، سرمایه گذاری های کلان در این بخش انجام پذیرد و در تمامی روستاهای کشور با لوله گذاری و استفاده از سیستم انتقال و آبیاری تحت فشار و همچنین سیستم زهکشی مناسب که تقریباً در هیچ کجای ایران اجرا نشده از نفوذ آب به لایه‌های زیرین جلوگیری کرد و دوباره به چرخه مصرف بازگرداند تا تلفات این بخش را به حداقل رساند و همچنین

ایرانی و بهینه‌سازی الگوهای مصرف و فرآیندهای صف و ستاد مخابرات و زیرساخت کمک کند. **موضوع انشا درباره حمایت از کالای ایرانی** اگر قصد نوشتن انشا درباره شعار سال ۹۷ دارید، موضوعات زیر را در نظر داشته باشید: **فرق حمایت از کالای ایرانی و محصولات تولید خارج از کشور چیست؟** چگونه کمپین‌های حمایت از کالای ایرانی راه‌اندازی کنیم؟ **حمایت از کالای ایرانی و توسعه صنایع دستی ایران** **حمایت از کالای ایرانی و توسعه صادرات غیرنفتی ایران**

و عملیاتی و طراحی و ساخت. **تشکیل بانک اطلاعاتی تولیدکنندگان و پیمانکاران خرد و کلان حوزه راه و شهرسازی و امتیازبندی آنان بر اساس مصرف و حمایت از کالای ایرانی در ارائه خدمات به وزارت راه و شهرسازی.** **اعطای تخفیف و تسهیلات حمل و نقل ریلی و هوایی به تولیدکنندگان کالای ایرانی.** **حمایت از پایان نامه‌های کارشناسی‌ارشد و دکترا در حوزه اشتغال صنعت راه و شهرسازی ایران.** **نصب تابلوهای حمایت از کالای ایرانی در بزرگراه‌های خارج از شهر.** **تبلیغ کالای ایرانی به صورت بروشور و کالای فیزیکی در ایرلاین‌های داخلی و خارجی با همکاری اتاق بازرگانی و وزارتخانه‌های صنعت و ارشاد.** **نقش شرکت مخابرات و زیرساخت در حمایت از کالای ایرانی** **عدم استفاده از محصولات مخابراتی خارجی که نمونه مشابه ساخت داخل دارند.** **تنظیم سیاست‌های مسئولیت اجتماعی (CSR) شرکت مخابرات و زیرساخت در راستای حمایت از کالای ایرانی.** **اعطای تسهیلات اینترنت ارزان به تولیدکنندگان کالا و خدمات ایرانی.** **اعطای تسهیلات فروش پهنای باند و خدمات میزبانی ارزان به تولیدکنندگان کالا و خدمات ایرانی.** **توسعه سیاست‌های گسترش اینترنت پرسرعت مبتنی بر بستر فیبرنوری (تانوما) در سراسر کشور.** **حمایت از پایان نامه‌های کارشناسی‌ارشد و دکترا در حوزه مخابرات که به توسعه فرهنگ مصرف کالای**

دیجیتالی کشور به معرفی کالاهای ساخت داخل به مردم. **ارائه مشوق‌های مادی و معنوی به فعالان رسانه‌ای کشور به منظور تشویق فرهنگ مصرف کالای ایرانی.** **راه‌اندازی کارگروه اطلاع‌رسانی و گسترش حمایت از کالای ایرانی.** **ترغیب سینمای ایران به تشویق فرهنگ استفاده از کالای ایرانی و ارائه تسهیلات ویژه به فیلم‌هایی که معیارهای مصوب کارگروه حمایت از کالای ایرانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را در ساخت فیلم رعایت کنند.** **استفاده از محصولات تولید داخل در فرآیند اعزام کاروان حجج به عتبات عالیات و حج عمره و حج واجب.** **استفاده از ظرفیت‌های فوق‌العاده رایزن‌های فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور در عرصه معرفی و تبلیغ هوشمندانه کالا و خدمات ساخت داخل و توسعه بازاریابی محصولات ایرانی در آن‌سوی مرزها.** **حمایت گسترده از فعالان تولید صنایع دستی ایرانی برای کاهش هزینه‌های تمام شده تولید و همکاری به منظور توسعه تبلیغات و بازاریابی و اطلاع‌رسانی محصولات در بازارهای داخلی و بین‌المللی.** **حمایت ویژه از طراحان و کارگردانان انیمیشن و تئاتر کودک و نوجوان که فرهنگ مصرف کالای ایرانی را تبلیغ کنند.** **نقش وزارت راه و شهرسازی در حمایت از کالای ایرانی** **الزام کلیه دستگاه‌های زیرمجموعه به خرید و مصرف کالاها و خدمات ساخت داخل در کلیه فرآیندهای ستاد**

معدن و کشاورزی ایران به منظور راه‌اندازی کارگروه مشترک توسعه صادرات کالای ایرانی در بازارهای هدف با همکاری وزارت امورخارجه. **فعالیت در عرصه اطلاع‌رسانی و تبلیغ فرهنگ مصرف کالای ساخت داخل با همکاری صدا و سیما.** **نقش وزارت ورزش و جوانان در حمایت از کالای ایرانی** **ترغیب فدراسیون‌های کشور به انجام تبلیغات کالای ایرانی در مراکز ورزشی به خصوص ورزشگاه‌های سراسر کشور.** **استفاده مرکز توسعه مشارکت‌ها و سرمایه‌گذاری و اقتصاد ورزش وزارت ورزش و جوانان از ظرفیت‌های این وزارتخانه برای توسعه فرهنگ مصرف کالای ایرانی.** **همکاری و تعامل وزارت ورزش و جوانان با صدا و سیما با بکارگیری از چهره‌های برجسته ورزشی برای تبلیغ و معرفی فرهنگ استفاده از کالاهای ایرانی.** **تاکید وزارت ورزش و جوانان به نهادهای زیرمجموعه خود برای استفاده از اجناس ایرانی.** **نقش وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در حمایت از کالای ایرانی** **پیگیری مجدانه لایحه تأسیس وزارت گردشگری و صنایع دستی ایران که نقش مهمی در توسعه اشتغال ملی و گسترش صنعت گردشگری ایران به عنوان یکی از تجلی‌گاه‌های مهم اقتصاد مقاومتی دارد.** **حمایت از ناشرانی که کتاب‌هایی با کاغذهای داخلی منتشر می‌کنند.** **حمایت از مولفانی که کتاب‌هایی با مضامین توسعه تولید و اشتغال تألیف و منتشر می‌کنند.** **ترغیب خلاقانه رسانه‌های سنتی و**

* برگزاری مسابقات سراسری مقاله‌نویسی و کتاب‌نویسی در حوزه: با افتخار ساخت ایران. **همکاری با وزارت ارشاد به منظور برگزاری مسابقات هنری دانش‌آموزی و نمایش آثار در گالری‌ها و رسانه‌ها با عنوان حمایت از کالای ایرانی.** **دعوت از خیرین مدرسه‌ساز ایرانی به استفاده از کالاهای ساختمانی-مخابراتی و فناوریانه در طراحی و تجهیز مدارس کشور.** **نقش وزارت صنعت، معدن و تجارت در حمایت از کالای ایرانی** **اعطای بن خرید کالای ایرانی به هموطنان با اقساط بلندمدت با همکاری سایر دستگاهها.** **حمایت از پایان نامه‌های کارشناسی ارشد و دکترا با عناوین مرتبط با شعار سال ۹۷.** **ارسال لایحه به هیات دولت جهت رفع موانع تولید و ارتقا اکو سیستم رقابت‌پذیری تولیدکنندگان داخلی در حوزه‌های فناوری اطلاعات.** **اعطای تسهیلات مادی و معنوی به تولیدکنندگان کالا و خدمات داخلی جهت تسریع در فرآیند تبلیغات، بازاریابی و اطلاع‌رسانی محصولات و خدمات.** **تشکیل کارگروه مشترک حمایت از کالای ایرانی به منظور پیگیری سیاست‌های این عرصه با همکاری سایر قوا.** **همکاری با وزارت آموزش و پرورش به منظور فراهم کردن بستر بازدید دانش‌آموزان از کارخانجات تولیدکننده محصولات ساخت ایران و آشنایی با خطوط تولید و فرآیند ساخت.** **همکاری با اتاق بازرگانی، صنایع،**

«گلاره قیدرزاده» فعال سبک زندگی گیاهی در گفت‌وگو با آیت ماندگار مطرح کرد:

عدالت خواهی به سبک و گنیسم!

می‌شود. مردم ایران نیز همچون بسیاری از کشورهای دیگر به این سبک زندگی عادت کرده‌اند. همچنین از نظر سنتی محصولات حیوانی همیشه بخشی از خوراک و پوشاک مردم بوده است و حتی به مسایلی چون مردانگی مرتبط شده‌اند. محصولات حیوانی در دسترس و به راحتی قابل تهیه هستند و حسگرهای چشایی ما پیش‌تر به خاطر عادت محصولات حیوانی خوراکی را خوشمزه درک می‌کند که بعد از مدتی فاصله گرفتن از این محصولات کاملاً حس و ادراک ما نسبت به مزه‌های سازگار با بدن تغییر کرده و گاهی تفاوت‌های عمیق چشایی پیدا می‌کنیم. با آگاهی بیشتر و کمی از خودگذشتگی و ذهنی باز برای امتحان کردن چیزهای جدید همه این موارد قابل حل است.

شما فکر می‌کنید چقدر سرمایه داری روز دنیا مانع ترویج فرهنگ و گنیسم می‌شود؟ آن را در حوزه‌های مختلف توضیح دهید.

صنایع شیر، گوشت و تخم مرغ و نیز چرم و سایر محصولات حیوانی از طریق ایندولولوژی سرمایه داری سالیان دراز زمان و انرژی گذاشتند تا از طریق تبلیغات به هر نحو ممکن مصرف زیاد این محصولات را در جامعه جا بیندازند. برای مثال دلیل اینکه توزیع شیر در کشورهای غربی در مدارس دولتی اجباری شد، نگرانی ناهادها از تغذیه کودکان نبود، بلکه جا انداختن شیر و لبنیات به عنوان بخشی از رژیم روزانه بود، شیری که به دلیل داشتن لاکتوز و کیسین که بسیار حساسیت‌زا هستند باید از کودکی به عنوان عادت در بچه‌ها جا می‌افتاد. اگر هدف این صنایع تأمین ویتامین لازم برای رشد و نمو کافی استخوان‌ها در طی دوران رشد بود با هزینه‌ای بسیار پایین‌تر مصرف مواد غذایی گیاهی با کلسیم کافی به همراه مکمل‌های ویتامین دی-سه را ترویج می‌دادند. صنایع لبنی هنوز هم از کارتون‌ها و شخصیت‌های معروف تلویزیونی استفاده می‌کنند تا هر چه بیشتر مصرف لبنیات

وگان‌ها و بازار محصولات گیاهی از جمله جایگزین گوشت‌ها به طرز غیرقابل باوری در مدت کوتاهی افزایش چشم‌گیر داشته است. این سیر نشان می‌دهد که تغییر آغاز شده و این فرآیند قابل بازگشت نیست.

به عنوان کسی که سالهاست دغدغه ترویج و گنیسم را دارید بیشترین سوالاتی که از شما پرسیده می‌شود چیست؟

سوالها بسیار گسترده‌اند چون تصور از گیاهخواری به شکل عمومی بسیار محدود و اشتباه است. اینکه یک وگن در طول شبانه روز چه می‌خورد؟ در زندگی از چه محصولاتی اجتناب می‌کند و انتخابهای امن‌تر و اخلاقی‌تر این محصولات با منابع گیاهی کدامها هستند جز سؤالات اصلی است. چه در رابطه با خوراک و چه البسه و لوازم آرایشی و بهداشتی و ... گروهی دغدغه تأمین پروتئین و املاح و ویتامینهای مورد نیاز در سبک تغذیه کام گیاهی را دارند و چون علاقمند به امتحان این سبک زندگی هستند، از تغذیه اصولی وگن می‌پرسند. تصورات اشتباه در مورد تغذیه گیاهی که صنعت محصولات حیوانی در طی چندین دهه اخیر به آن دامن زده، دلیل اصلی این تردیدهاست که با برنامه‌های انارسیز سعی در زدودن ابهام و فرهنگ سازی در زمینه و گنیسم با اسناد معتبر علمی و به روز هستیم. گروهی دیگر از زجر کشیدن گیاهان به مانند حیوانات می‌پرسند که در ویدیویی جوابی کامل به این پرسش را داده‌ایم. خوشبختانه برای هر پرسشی در این زمینه، جوابی منطقی و به روز آماده است که باعث گرایش قشر عظیمی از دنبال‌کننده‌ها به این سبک زندگی شده است.

مشکلات عمده‌ای که خصوصاً در ایران از طرف جامعه سد راه و گنیسم می‌شود چیست؟

بخشی از مشکلات بین تقریباً تمام کشورها مشترک است. گری یوروفسکی، یکی از فعالان حقوق حیوانات، دلیلی که مردم محصولات حیوانی را مصرف می‌کند در چهار مورد خلاصه می‌کند: عادت، سنت، راحتی و مزه. اگرچه فرهنگ هم تأثیر به سزایی در روند واکنش جامعه نسبت به تغییرات نوع غذا دارند و در بیشتر موارد مصرف محصولات حیوانی نوعی از هویت فرهنگی-رفتاری جامعه بر شمرده

مطرح است. همین طور این حقیقت که بین ۳۰ تا ۴۰ درصد سطح زمین به تولید غذا به خصوص سوبا و ذرت و غلات برای حیوانات دامی کشورهای ثروتمند اختصاص داده شده و در عین حال میلیون‌ها انسان از گرسنگی رنج می‌برند قابل توجه است. می‌توان آن همه غلات و دانه‌های پرکالری و مغذی را به صورت مستقیم مصرف کرد یا حتی آن زمین‌های کشاورزی را به کشت محصولات مغذی برای مصرف مستقیم بشر اختصاص داد، کاری که طبق محاسبات ۷۰ درصد به ذخایر غذایی جهانی اضافه می‌کند و می‌تواند ۱۰ میلیارد انسان را از نظر کالری سیر کند. اثرات نامطلوب و تأسف بار صنعت دامداری بر محیط زیست از جمله تولید مقادیر زیادی گاز متان که اثر گرمایشی آن حدود ۲۳ برابر دی‌اکسید کربن است، تخریب جنگل‌های بارانی برای زراعت غذای دام، مصرف آبهای آشامیدنی برای کشت در زمینهای زراعی به منظور غذای دام، ایجاد مناطق مرده در اقیانوس‌ها به خاطر حجم زیاد فضولات دامها که اکسیژن آب را خالی و آب را خالی از زندگی می‌کند از جمله دغدغه‌های این سبک زندگی است چرا که عواقب آن به غیر از ثروتمندانی که پناهگاه‌ها و محل زندگی امنی به دور از این فجایع محیط‌زیستی دارند، گریبانگیر همه موجودات می‌شود.

چقدر به ترویج و گنیسم امید دارید؟ آیا شما هم وضعیت کره زمین را به شکلی می‌بینید که به گفته بسیاری، انسان را دیر یا زود برای نجات زمین محکوم به گیاهخواری می‌کند؟

و گنیسم یکی از سریع‌ترین جنبش‌های عدالت خواهی در سطح جهان است و آگاهی در مورد گیاهخواری و اثرات مطلوب آن بر سلامت بشر، محیط زیست، تعذیه وگان و اثر آن روی کاهش خشونت علیه حیوانات و انسانها از پانزده سال پیش روز به روز بیشتر می‌شود. آگاهی عمومی جهان در خصوص اینکه میزان اراضی استفاده شده برای گوشت مصرفی یک نفر انسان تقریباً ده برابر میزان اراضی استفاده شده برای تولید گیاهان مصرفی همان انسان است به طور پیش‌رونده‌ای در حال افزایش چشم‌گیر است. در مقاله‌های جدید از روزنامه گاردین، آمار اخیر نشان می‌دهد که در اغلب کشورهای پیشرفته هم چون انگلستان، آمریکا، استرالیا، ایتالیا و غیره جمعیت

محسوب شود، شیوه‌ای برای زندگی کردن است. حال آنکه بسیاری صرفاً آن را تغییر در تغذیه معیار و صرفاً گیاهخواری می‌دانند، کمی از جنبه‌های دیگر این سبک از زندگی بگویند.

و گنیسم بر پایه اصل عدم خشونت است و هدف غایی آن حذف هرگونه آزار، استثمار یا کشتار حیوانات و آزادی آن‌ها است؛ بنابراین در این سبک نه تنها محصولات خوراکی تهیه شده از حیوانات، بلکه کلیه محصولات حیوانی از جمله چرم و پشم هم به دلیل اینکه حاصل کشتار یا استثمار و گرفتن آزادی حیوانات است حذف می‌شود. جدای از این بحث حقوق بشر هم به عنوان گونه‌ای تکامل یافته از حیوانات مسلماً در وگانسیم قابل توجه است. پس سلامت روانی و جسمی کارگران سالخ‌خانه‌ها که به شدت تحت فشار روحی هستند و به سبب آن دچار انواع رنجش‌های روانی می‌شوند و در مصرف الکل و مواد زیاده‌روی می‌کنند نیز

یا گیاهخواری مطلق یک روش تغذیه و زندگی است که هدف آن حذف هر نوع محصول حیوانی چه در غذا و چه در مواد مصرفی است. مهم‌ترین دلایل وگان شدن افراد مسائل اخلاقی یا رعایت حقوق حیوانات، حفاظت از محیط زیست و حفظ سلامتی است. گرچه برخی از افراد به دلیل تفکرات معنوی روی به گیاهخواری کامل می‌آورند اما پایه و هدف اصلی وگان‌ها مبارزه با مفهوم عرضه و تقاضا در محصولات صنعتی است که در روند تولید آن‌ها به حیوانات و محیط زیست و در نهایت به صورت غیرمستقیم به دیگر انسان‌ها آسیب وارد می‌کند. به همین بهانه برای بررسی جایگاه و گنیسم در ایران گفت‌وگویی با «گلاره قیدرزاده» فعال حقوق حیوانات و اولین بلاگر سبک زندگی گیاهی به زبان فارسی داشتیم.

و گنیسم بیشتر از آنکه رژیم غذایی

و گنیسم یکی از سریع‌ترین جنبش‌های عدالت خواهی در سطح جهان است و آگاهی در مورد گیاهخواری و اثرات مطلوب آن بر سلامت بشر، محیط زیست، تعذیه وگان و اثر آن روی کاهش خشونت علیه حیوانات و انسانها از پانزده سال پیش روز به روز بیشتر می‌شود.

نگاهی به وضعیت زیست محیطی نصف جهان

چشم‌هایی که اطراف را نمی‌بینند

همان حس همیشگی ... آبنمای وسط میدان، انعکاس خیال‌انگیزی از نور و رنگ و روایست و فواره‌های فریبنده آن که با جنبش نسیم، ذرات آب را بر سر و رویت می‌نشانند، خنکی جادویی «پسین و پرده خانه» غروب را دوچندان می‌کند و صد البته در کنار این فواره‌ها شاید یادتان برود که این روزها اصفهان کم آب است. این را هم بگویم که پیش از این اصفهانی‌ها ترجیح می‌دادند در این

نزدیکی‌های غروب، حوالی پل خواجه باشند و از سمت شرق به طرف این پل تاریخی بایند و از دور، دهنه‌ها و ستونهای را که تداعی کننده شمع و نور و حکمت اشرافی است ببینند و لذت ببرند اما امروز کسی، حوالی غروب، بودن کنار پل خواجه را توصیه نمی‌کند چرا که دیری است «مرده است رود» و برای همین است که می‌گویم میدان نقش جهان این روزها از هر جای دیگر این شهر،

احمدرضا فیاض بخش
روزنامه نگار

به عنوان یک اصفهانی، به گمانم این روزها، میدان نقش جهان، دیدنی‌ترین مکان گردشگری این کهن شهر است، آنجا دقیقاً خیلی چیزها همان طوری است که می‌خواهید، اگرچه شلوغ اما مثل همان «خلوت دلخواسته» در شعر کوچه فریدون مشیری است، با

«سپهر سلیمی» فعال حقوق حیوانات در گفت و گو با «آیت ماندگار» مطرح کرد:

در آرزوی تصویب قانونی برای جلوگیری از حیوان آزاری

شهریورماه ۱۳۹۰ انتشار تصاویری از کشتار بیرحمانه یک خرس قهوه‌ای ماده و دو توله‌اش، در حالیکه شکم توله خرس‌ها زنده پاره شده بود و در همان حال به آغوش مادر غرق در خون خود پناه می‌بردند، آنقدر دردناک و تکان دهنده بود که برای نخستین بار موجی از اعتراض و انزجار عمومی را به دنبال داشت و احساسات بسیاری از کشور را جریحه دار کرد. پس از این اتفاق تلخ، ۲۰ شهریور به همت گروه‌های حامی محیط زیست و حیوانات به عنوان روز ملی مبارزه با خشونت علیه حیوانات نامگذاری شد. به همین بهانه گفت و گویی با «سپهر سلیمی» فعال محیط زیست و حامی حقوق حیوانات داشتیم تا به بررسی معضل حیوان آزاری در کشور بپردازیم.

تا چه حد فضای حمایت از حیوانات را در ایران رو به پیشرفت می‌دانید؟ و فکر می‌کنید از چه راه‌هایی می‌توان اهمیت این امر را در جامعه گسترش داد؟

حمایت از حیوانات در ایران حتماً در این سالها پیشرفت داشته است، شاخص‌هایی مانند تعداد گروه‌هایی که در این زمینه فعالیت می‌کنند و یا کمیت اعتراضات صورت گرفته نسبت به حیوان کشی‌ها و همچنین از رصد شبکه‌های اجتماعی می‌شود متوجه شد که تعداد حامیان حیوانات در ایران افزایش پیدا کرده است، ولی مسئله این است که باید ببینیم افزایش حامیان حیوانات چقدر با کیفیت زندگی حیوانات همراه بوده است. از نظر کمی پیشرفت داشته‌ایم اما به لحاظ کیفی شاید پیشرفت چشمگیری نداشته‌ایم. افرادی که وارد این حوزه شدند از سر دلسوزی بوده اما الزاماً نگاهشان علمی نبوده است. اتفاقاتی افتاده است که در عمل در جهت منافع حیوانات نیست، بطور مثال پناهگاه‌هایی که برای حیوانات وجود دارد شاید به ظاهر حیوان دوستانه باشد اما عموماً در جهت منافع حیوانات نیست، ضمن اینکه نگاه به حیات وحش بسیار ضعیف شده است. همچنین در این سال‌ها آدم‌هایی که علاقه‌شان به حیوانات بیشتر شده و از حیوان نگهداری می‌کنند یا خرید و فروش می‌کنند بطور مثال کسی که سگ هاسکی نگهداری می‌کند در دمای ۴۰ درجه شهرهای ایران و زمانی که با او صحبت می‌کنیم تصور می‌کند که حیوانات را دوست دارد اما این نوع نگهداری به ضرر آن حیوان است. یا بسیاری از پرندوها یا حیواناتی که جای نگهداری‌شان در خانه نیست

یا نژادهای خاص سگ و گربه و شیر و کروکدیل و... نگهداری آنها در خانه‌ها به وسیله تجارت به ضرر این حیوانات است که متأسفانه افرادی که تازه به دوران رسیده‌اند برای جبران نیازهای دیگر خودشان این حیوانات را خرید و فروش می‌کنند که بسیار خطرناک است اینک برای حیوانات که قطعاً می‌میرند هم برای امنیت زیستی کشور ممکن است فاجعه آفرین باشد.

برای گسترش حمایت از حیوانات اصل مسئله فرهنگ سازی است، اینکه در مدارس تا دانشگاه‌ها و تقویت سمن‌ها و اینکه مسئولان سازمان محیط زیست باور داشته باشند به این مراکز که عموماً دلسوز هستند و تلاش می‌کنند که در جهت منافع عمومی کشور حرکت داشته باشند، مسئولان بپذیرند که اگر یک مرکزی گاهی هم اشتباهی می‌کند این دلسوز است و فرصتی در اختیارش بدهند. باید بپذیریم که عده‌ای هستند در بیرون از سیستم دولتی که دوستدار حیوانات هستند و آنها را باور کنیم و حرفشان را قبول کنیم، در رسانه‌های عمومی مانند صدا و سیما تبلیغات در حمایت از حیوانات بسیار کم است، حالا یا از بی سوادی است یا از مقاصد دیگری که دارند اما خوب نیست، در رسانه‌های مجازی در جهت از حمایت از حیوانات فعالیت‌های خوبی صورت می‌گیرد اما گاه مطالبشان غلط یا سطحی و احساسی است.

چه ارگان‌هایی در ایران بیشترین کم کاری و بی توجهی را درباره حقوق حیوانات و محیط زیست داشته‌اند؟

نمی‌شود به طور مشخص ارگان خاصی را نام برد ولی باید بگویم که همه کم کاری کرده‌ایم. از مردم بگیریم تا دستگاه‌های دولتی و حاکمیتی، همه بی توجه بوده‌اند و اگر بخواهیم کسی را مقصر اعلام کنیم به این معناست که بقیه نقشی نداشته‌اند. متأسفانه در کشور ما همواره سعی کرده‌ایم به جای آن که حل مشکلات را از خودمان شروع کنیم دنبال مقصر بوده‌ایم تا مشکلات بر گردن دیگری بیاندازیم، مردم دولت را مقصر می‌دانند، دولت مردم را! اما بطور مشخص ارگان‌هایی مانند آموزش پرورش کوتاهی کرده است، صدا و سیما خیلی بد کار کرده است، حتی رسانه‌های نوگرا و پیشرو در

جهانی رابطه مستقیم با پرورش دام دارد. آب لازم برای تولید یک وعده غذای کاملاً گیاهی یک دهم یک وعده غذای گوشتی است. ضمن اینکه مدفوع دام‌ها از عوامل آلودگی منابع آب شیرین هستند. در ایران بخش زیادی از سویا و ذرت که در کنار یونجه بخش اصلی خوراک دام را تشکیل می‌دهند از خارج از کشور وارد می‌شود و بر همین اساس در حال حاضر آمار دقیقی در این خصوص ندارم اما آنچه که مسلم است اینست که بر اساس توصیه سازمان ملل متحد برای نجات محیط زیست و زمین راهی جز کاهش و ترک محصولات گوشتی وجود ندارد.

وضعیت باغ وحش‌ها در ایران را نسبت به خارج چگونه می‌بینید؟ حقیقت دارد که ایران جز کشورهای است که سیرک حیوانات در آن ممنوع شده است؟

در رابطه با باغ وحش‌ها چه در ایران و خارج در اصل مطلب هیچ فرقی نمی‌کند یعنی باغ وحش‌ها به انبار حیوانات معروف هستند که مردم بیایند و نگاه بکنند و از

دولت احمدی نژاد برای محیط زیست و حقوق حیوانات داشته است؟

شاید بشود گفت هیچ! یعنی نه تنها پیشرفت و مزیت نبوده ایراد آن بسیار بوده است. وقتی دولتی با اسم حمایت محیط زیست می‌آید خیلی انتظارات از او بالا است. باید فعالیت‌های زیادی انجام شود که متأسفانه هیچ کاری نشده، ما اگر قرار باشد شرایط پایداری داشته باشیم باید قطعاً دولت جدید کار بیشتری نسبت به دولت‌های قبلی در زمینه محیط زیست انجام بدهد، ما اگر به شاخص‌ها نگاه کنیم نه تنها جلو نرفتیم بلکه پسرفت نیز داشته‌ایم، ضمن اینکه طرح‌هایی که محیط زیست ستیزانه بوده ادامه پیدا کرده و مشکلات بسیار بوجود می‌آید که متأسفانه این مسئله در دولت دوم آقای روحانی بیشتر به چشم می‌آید! وضعیت کم آبی در ایران جزء بحران‌های اصلی محسوب می‌شود، چقدر این بحران را در رابطه با دامداری و پرورش دام می‌دانید؟

مطالعات نشان داده بحران آب در سطح

است. گیاهخواری یعنی نکشتن و نخوردن حیوانات و احترام به مهم‌ترین حق هر حیوان، یعنی حق زندگی. از طرفی گیاهخواری و اجتناب از گوشتخواری سبب کاهش گازهای گلخانه‌ای، کاهش تغییرات اقلیمی، حفظ منابع آبی، جلوگیری از تبدیل جنگل‌ها به مزارع تولید خوراک دام، کاهش آلودگی‌های ناشی از فضولات دامی، کاهش بیماری‌های واگیردار ناشی از دامپروری‌ها، کاهش فقر و اختلاف طبقاتی و ده‌ها فایده مستقیم و غیرمستقیم برای محیط زیست می‌شود. بنابراین ساده‌ترین راه برای حفظ محیط زیست و احترام به حقوق حیوانات را باید از بشقاب‌هایمان شروع کنیم. بر اساس پژوهش‌ها و آمارهای موجود، صنعت دامپروری و گوشتخواری بزرگ‌ترین دشمن بقای بشر در حال حاضر است. با گیاهخواری علاوه بر نجات بیش از ۷۰ میلیارد حیوان، می‌توان به حفظ جنگل‌ها، منابع آبی و جلوگیری از گرمایش جهانی کمک کرد.

دولت روحانی چه مزایایی نسبت به

محیط زیست هم بی توجه بوده‌اند حتی تا زمانی که رودخانه‌های ما خشک نشد، تالاب‌های ما خشک نشد، هوای شهرهای ایران به چنین وضعیت فلاکت باری نیفتاد هیچ روزنامه‌های تیتیر نخستش را به محیط زیست اختصاص نداده بود، هیچ روزنامه‌ای راجع به آلودگی هوا ننوشته بود، هیچ روزنامه‌ای راجع به خشکی گاو خونی و زاینده رود و ارومیه و کارون و... ننوخته بودند! و هنوز هم متأسفانه بسیاری از نخبگان و اصلاح طلبان بی توجه هستند نسبت به محیط زیست و یا اگر صحبتی از محیط زیست می‌کنند صرفاً برای جذب آرا است و البته همچنان مردم باور نکرده‌اند که اوضاع محیط زیست مان چقدر وحشتناک است و هنوز باور نکرده‌اند که حیوانات هم حتی برای زندگی دارند، همه نسبت به محیط زیست و حیوانات بی توجه هستند. ارتباطی مهم میان محیط زیست، حقوق حیوانات و گیاهخواری قائل هستید؟

صد در صد. پاسخ شما بدیهی و روشن

یکی از سازمان‌های حساس کشور که وظایف سنگینی را به عهده دارد، سازمان حفاظت محیط زیست است. البته نباید از

محمدرضا تابش، رییس فراکسیون محیط زیست مجلس در گفت و گو با آیت ماندگار مطرح کرد:

مجلس در انتظار لایحه حمایت از حقوق حیوانات

بله، لایحه حمایت از حقوق حیوانات در دولت در دست بررسی است و ما هم در مجلس در این خصوص تعاملاتی داشتیم و امیدوارم دولت هرچه زودتر لایحه خود را به مجلس ارائه دهد.

وضعیت باغ وحش‌های ایران را چطور ارزیابی می‌کنید؟

وضعیت باغ وحش‌های ما هم فرق چندانی با اوضاع و احوال دیگر بخش‌های کشور ندارد. امروز در باغ وحش‌های خودمان با خلاها و کمبودهایی زیادی روبرو هستیم و اکنون استانداردهای نگهداری باغ وحش‌های ایران و مراقبت از حیوانات آن، با استانداردهایی که در کشورهای توسعه‌یافته رعایت می‌شود،

محیط زیست به عهده دارند زیرا این دو وزارتخانه ساخت و سازهای زیادی در نقاط مختلف کشور می‌کنند که اگر این روند علمی و منطقی نباشد اکوسیستم دچار آسیب می‌شود.

آیا می‌توان در آینده امیدی داشت که قانونی در مجلس برای جلوگیری از حیوان آزاری به تصویب برسد؟

زیست است. آن‌ها باید این موضوعات را دقیق و جدی رصد کنند و توازن و تعادلی را مابین زیستگاه‌ها ایجاد کنند. در مرحله بعد، نقش مردم بسیار پررنگ است. بسیاری از حیواناتی که شکار می‌شوند توسط عامل انسانی است. از طرف دیگر وزارتخانه‌های راه و شهرسازی و نیرو مسئولیت مهمی را در راستای حفظ

به نظر شما امروز چه نهادهایی بیشترین کم کاری و بی توجهی را درباره حمایت از حقوق حیوانات و محیط زیست داشته‌اند؟

من می‌خواهم طور دیگر به این سؤال جواب دهم. حفظ محیط زیست و توجه به حمایت از حقوق حیوانات در وهله اول وظیفه حاکمیتی سازمان حفاظت محیط

این نکته غافل بود که موفقیت در این حوزه تنها متوجه مدیران این سازمان نیست و بدون شک همه نهادهای دولتی و غیردولتی در این امر سهیم هستند. از این رو به سراغ محمدرضا تابش، نماینده اردکان و رییس فراکسیون محیط زیست مجلس رفتیم تا نظرات وی را درباره موضوعات مختلف محیط زیست جویا شویم.

نظر بگیریم و نه مصالح خودمان را. یک وقتی هست که ما خودمان کارهایی انجام می‌دهیم که لذت می‌بریم اما همه این‌ها به این معنا نیست که به نفع حیوانات تمام می‌شود، بطور مثال نگهداری از حیات وحش، آگزوتیک اینیما ل ها یا حیواناتی که با شرایط زیستی و آب و هوایی ما سازگار نیست. تصور می‌کنیم که نگهداری اینها نشانه حیوان دوستی است اما در واقع ما داریم آنها را از محیط اصلی زندگی‌شان دور می‌کنیم و در یک محیط شکنجه آور نگهداری می‌کنیم، مثلاً نگهداری سگ هاسکی نشانه حیوان دوستی نیست بلکه نشان حیوان آزاری است و یا کارهایی که انجام می‌دهیم که فکر می‌کنیم چون خودمان لذت می‌بریم به نفع حیوانات است، مثل غذا دادن به حیوانات شهری یا وحشی، همه اینها به ضرر آنهاست، باید احساساتمان را کنار بگذاریم و بر اساس منطق و دانش به نفع حیوانات کار کنیم.

همه ما حیوانات را دوست داریم و احتمالاً افرادی هم که فکر می‌کنند حامی حیوانات هستند آنها هم حیوانات را دوست دارند، اما ما باید رفتارمان طوری باشد که مصالح حیوانات را در نظر بگیریم و نه مصالح خودمان را.

در عمل خود حمایت کنیم؛ زیرا عمل ماست که باعث ترغیب شدن افراد به محیط زیستی شدن رفتارشان می‌شود. مسئله دیگر این است که الزاماً به این معنی نیست که کسی که گیاه خوار است صد در صد محیط زیستی است یا کسی که گوش خوار است دشمن محیط زیست است! اینگونه نیست که کسی که گیاه خوار است نسبت به بقیه ارجحیت دارد! بسیاری را دیده‌ام که گوشت خوار هستند و چندین برابر افراد دیگر به محیط زیست خدمت کرده‌اند.

در پایان اگر حرفی ناگفته و سخنی مؤثر برای ارتقای فرهنگ حمایت از حقوق حیوانات دارید، با ما در میان بگذارید. همه ما حیوانات را دوست داریم و احتمالاً افرادی هم که فکر می‌کنند حامی حیوانات هستند آنها هم حیوانات را دوست دارند، اما ما باید رفتارمان طوری باشد که مصالح حیوانات را در

انجام دهد اما وقتی که به عنوان فعال محیط زیست یا حامی حیوانات خودش را به جامعه معرفی می‌کند بالطبع مورد رصد و قضاوت قرار می‌گیرد و باید حرف و عملش یکی باشد.

متأسفانه خیلی از مسائل در جامعه ما سطحی شده و افراد به دنبال شو و نمایش هستند و آنقدر که راجع به یک مسأله حرف می‌زنند و شعار می‌دهند، خودشان اعتقادی به آن ندارند یا اینکه نقش خودشان را کم می‌پندارند و متوجه نیستند که حتی یک نفر نیز می‌تواند نقشی در بهبود محیط زیست ایفا کند.

برای نمونه، اگر من محیط زیستی حاضر نباشم که برای مصالح محیط زیست از شکم خود بگذرم، چطور می‌توانم انتظار داشته باشم که یک کارخانه دار با درآمد چندصد میلیاردری به دلیل آنکه کارخانه‌اش باعث تخریب محیط زیست می‌شود، از خیر صدها میلیارد تومان بگذرد.

بنابراین همین افراد هستند که بعدها ممکن است نسبت به آنچه شعارش را در جامعه می‌دهند، بی توجه شوند. ما فعالین محیط زیستی باید بیش از آنکه با شعارمان حامی محیط زیست باشیم،

و امیدواریم که تا زمانی که ایرادات آن برطرف نشده باشد تصویب نشود.

چه اندازه نظام دامپزشکی ایران را در خدمت حیوانات می‌دانید؟

نظام دامپزشکی در واقع سازمانی است که در خدمت دامپزشکان باید باشد و آنها افرادی هستند که خدمات بهداشتی و درمانی حیوانات را انجام می‌دهند. مسئله‌ای که متأسفانه به آن توجه نشده این است که مسائل اخلاقی و حمایت از حیوانات است، صنعت دام پزشکی متأسفانه کاملاً در جهت منافع انسانی هستند یعنی در دام پروری کاری انجام می‌شود که سود بیشتری از حیوانات به انسان‌ها برسد، این است که خیلی وقت‌ها منافع انسان‌ها و حیوانات در تعارض قرار می‌گیرد که در اینجور مواقع دامپزشکی بدنبال احقاق منافع دامپزشکان هستند. همانطور که نمی‌شود از یک جراح قلب انتظار داشت که کار یک وکیل دادگستری را انجام بدهد از یک دامپزشک هم نمی‌توان انتظار داشت کاملاً در جهت مسائل حقوقی و حمایت از حیوانات قدم بردارد.

یک مسئله دیگر هم اینکه مشکلی با آن مواجه هستیم که سونامی دامپزشکان است که تعداد خیلی زیادی ما در داخل کشور داریم و این موجب بیکاری این افراد شده و همین مسئله موجب انجام دادن کارهایی از سوی آنها شده که هم به منافع خودشان و هم منافع حیوانات آسیب می‌زند. تعداد دانشکده‌های دامپزشکی در ایران چندین برابر کشورهای نظیر انگلستان، نیوزلند و استرالیا با آن حجم زیاد کار است.

البته خوشبختانه اخیراً شاهد چهره‌های جوانی در دامپزشکی هستیم که رعایت حقوق حیوانات را سرلوحه رفتارشان قرار می‌دهند. از این جوانان در آینده بسیار خواهیم شنید و چهره درخشانی از دامپزشکان حامی حقوق حیوانات نشان خواهند داد.

آیا یک فعال محیط زیست و حقوق حیوانات در زندگی شخصی نیز ملزم به حمایت از حقوق حیوانات نیست؟ فی المثل آیا می‌توان در جهت حمایت از حقوق حیوانات و محیط زیست قدم برداشت اما در زندگی شخصی گیاهخوار نبود؟ در این باره نسبت بین ساحت خصوصی و عمومی چگونه است؟

این مسأله باید صددرصد مورد توجه قرار گیرد، زیرا فرد نمی‌تواند بگوید که فعال محیط زیست است، اما در عین حال نسبت به محیط زیست بی تفاوت باشد یا اینکه بگوید فعال حقوق حیوانات است، اما حیوان‌خواری کرده و حقوق حیوانات را رعایت نکند. متأسفانه ما بسیار زیاد می‌بینیم که کسانی در مسائل مختلف شکاری می‌دهند اما عمل‌شان با آن مغایر است. البته توجه کنید یک شخص می‌تواند در زندگی خصوصی هر رفتاری

با اینکه رودهای خشک، آلودگی هوا و نابودی حیات وحش را هم می‌بینند هنوز به این مسئله یقین پیدا نکرده‌اند که این مسئله در اولیت مسائل کشور قرار بگیرد. ضمن اینکه فعالان محیط زیست همیشه در هر کجای دنیا با برخوردهایی از سوی دولت و صنایع و تولید کنندگان مواجه هستند، چراکه حرف آنها این است که رفتار ما با زمین طوری باشد که منافع نسل‌های آتی مورد تعرض قرار نگیرد! که متأسفانه دولت‌ها همیشه دغدغه اشتغال و تولید ... داشته که محیط زیستی‌ها در مقابل این موارد قرار می‌گیرد که این مسئله تنها مختص ایران نیست و در هر جای دنیا همین است.

در چند وقت اخیر و با فعالیت شبکه‌های مجازی باب شده است که از بعضی حیوان آزاری‌ها فیلم می‌گیرند و منتشر می‌کنند، آیا به رغم ظاهر مثبت، این مسئله خود می‌تواند آسیب‌هایی نظیر عادی سازی خشونت و به نوعی شیوع دادن آن در پی داشته باشد؟

این مسئله باعث شده توجه مردم نسبت به وضعیت حیوانات و حیات وحش و کشتار و ظلم‌هایی که به آن‌ها می‌شود بیشتر بشود اما متأسفانه در بلند مدت باعث شده که جامعه عادت کند به این تصاویر. در گذشته با تصاویر و خبرهای به مراتب ساده‌تر اعتراضات بسیاری صورت می‌گرفت و مسئولین پاسخگو بودند اما حالا آنقدر حجم اخبار بالا رفته که مردم عادت کرده‌اند.

در این خصوص ذکر یک نکته هم بسیار ضروری است و آن اینکه به نمایش گذاشتن جسد حیوانات و عکس گرفتن یک محیط بان با لاشه حیوانات هم بی احترامی به آن حیوان است و هم اینکه اخلاقی نیست.

آیا امیدی به تصویب قانونی برای جلوگیری از حیوان آزاری در ایران وجود دارد؟ چه اندازه فضای مجازی را یاری دهنده تصویب این قوانین می‌دانید؟

همچنان امیدواریم، یک آرزویی است که از سال ۷۸ است بطور مشخص به مجلس ششم برمی‌گردد که متأسفانه مورد توجه قرار نگرفت. همچنان این آرزو و خواسته حامیان حقوق حیوانات هست اما آن چیزی که اهمیت دارد اینست که صرف داشتن یک قانون نمی‌تواند اثر گذار باشد به این جهت که قانون باید کامل باشد که بتواند خواسته‌ها را پوشش دهد تا اگر مجریان قانون اراده‌ای برای اجرای قانون داشتند بتوانند آن را بخوبی انجام دهند و اینکه اراده‌ای باید در قوه مقننه باشد که با این تخلفات برخورد بشود. در میان مسئولان قضایی هم باید این هم در اولویت‌ها باشد که بتوان کاری انجام داد. این قانونی که الان هست حامیان حقوق حیوانات ایراد اساسی به آن دارند چرا که نمی‌توانند پاسخگو باشد و کامل نیست

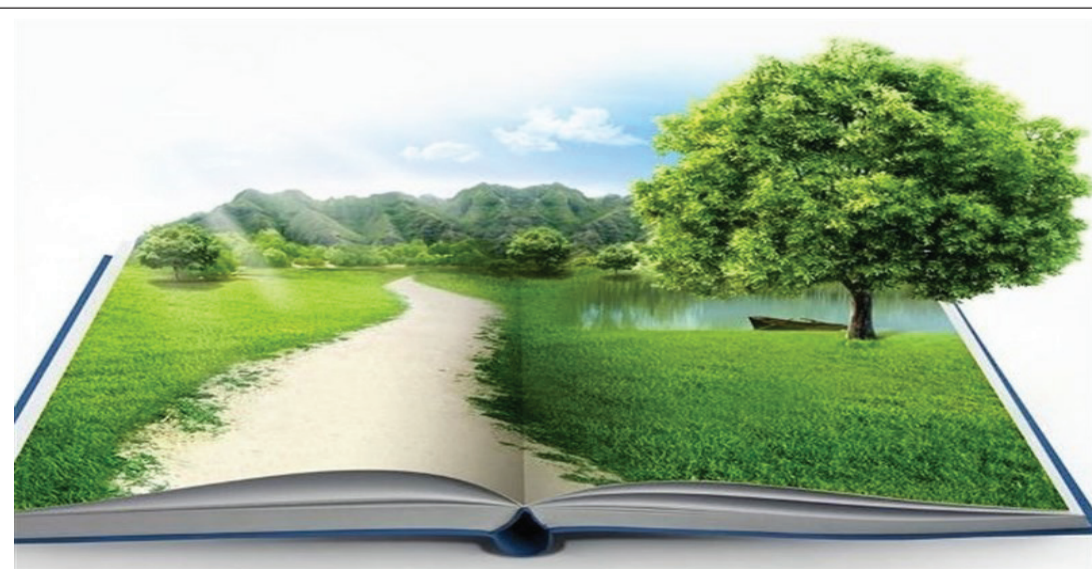
این راه کسب درآمدی بشود. البته این بخش ساده ماجراست و آن زجرری که حیوانات در باغ وحش‌ها می‌کشند و حالت‌های روحی روانی و محیط زیستی و مسائل بهداشتی و تغذیه اینها همه یک روی سکه است و روی دیگر سکه آن فساد است که ناشی از تجارت حیات وحش است و این نوع قاچاق که چهارمین تجارت پر سود دنیاست است. باغ وحش‌ها یکی از مراکز و مقاصد اصلی تجارت حیات وحش هستند که این تجارت در قالب باغ وحش‌ها انجام می‌شود و جابجایی گونه‌هایی که در معرض انقراض هستند اما می‌بینیم که در باغ پرندگان و خزندگان و باغ وحش و... نگهداری می‌شوند. اینکه می‌بینیم هر روز باغ وحش و باغ پرندگان در کشور زیاد می‌شود بخاطر عدم نظارتی است که صورت گرفته. آن‌ها گاه‌ها حیوان را از زیستگاه‌های طبیعی می‌زدند و وارد این باغ‌ها می‌کنند و اصلاً هم سرنوشت حیوانات برایشان فرقی ندارد چرا که اگر مُرد دوباره می‌روند و با قیمتی ارزان حیوانی را جایگزین می‌کنند.

من می‌گویم باغ وحش خوب، باغ وحش تعطیل است. حالا در خارج یک سری استانداردها هست که شرایط بهتری دارد اما آن چیزی که هست ظلمی است که به حیوانات می‌شود آن حق آزادی زیستن حیوانات است که از آنها گرفته می‌شود. جالب است بدانید در اتحادیه باغ وحش‌های اروپایی هم که مدعی استاندارد هستند سالانه ۳۰۰۰ تا ۵۰۰۰ هزار حیوان سالم کشته می‌شود. این نشان می‌دهد که تجارت هدف اصلی باغ وحش‌هاست و همه شعارهایی که در خصوص رفاه حیوانات گفته می‌شود فریبی بیش نیست.

در رابطه با سیرک هم خوشبختانه بعد از یک دهه تلاش حامیان حیوانات و محیط زیست در سال ۹۵ ایران به استفاده حیوانات در سیرک نه گفت و این کار را ممنوع کرد. این یک الگوی خیلی خوبی از فعالیت حقوق حیوانات ایران در سالهای اخیر است.

مشکلات و موانعی سر راه فعالان محیط زیست و حقوق حیوانات وجود دارد؟ آیا در این باره دولت نقش اصلی را ایفا می‌کند یا عزم و اراده عموم مردم می‌تواند در غیاب حمایت دولتی نقش آفرین باشد؟

مشکلات متنوع است. شاید بزرگترین مسئله‌ای که ما داریم در ضعف قوانین باشد که اولاً نحوه فعالیت سازمان‌های غیردولتی و فعالان گاه‌ها در قانون مشخص نشده، به این معنی که هنوز ما قانون مشخص برای سازمانهای مردم نهاد نداریم. علاوه بر این در زمینه حمایت از حیوانات هم قانون نداریم! همین قوانینی هم که هست مورد بی توجهی قرار می‌گیرد و انگار کسی هنوز نمی‌داند چه فاجعه‌ای رخ داده است

مسئولیت برکنار شدند. نظر شما در این باره چیست؟

نخبگان در کشور کم نیستند اما ما موانع و محدودیت‌های زیادی برای بکارگیری آن‌ها در مسئولیت‌های دولتی داریم که لازم است این مشکلات در اسرع وقت رفع شوند. امروز وزات نیرو، کار شایسته‌ای را برای جذب نیروهای متخصص خود انجام داده و با دادن فراخوان، این افراد را شناسایی و بکار گرفته که خوب است دیگر دستگاه‌ها هم به این روش روی بیاورند زیرا ما افراد نخبه و صاحب‌فکر زیادی داریم اما گاهی راه برای ورود این خوش‌فکران به سیستم مدیریتی مهیا نمی‌شود.

لازم و ضروری است که در حوزه کشاورزی روش‌های سیستم آبیاری اصلاح شود. دامداری و پرورش دام در پوشش کشاورزی است و همچنان معتقدم که باید اصلاحات اساسی در بخش کشاورزی رخ دهد. البته اخیراً در این مسیر و در جهت صرفه‌جویی آب، اقداماتی خوبی شده که امیدوارم این روال سرعت بیشتری را به خود بگیرد زیرا کمبود آب می‌تواند امنیت کشور را هم تحت‌الشعاع قرار دهد.

به گفته بسیاری از کارشناسان محیط زیست، این حوزه برای پیشرفت، نیاز به روی کار آمدن نخبگان دارد که در سال‌های گذشته برخی از این افراد با انگ‌های سیاسی و اجتماعی از

فاصله زیادی دارد. مشکل کم‌آبی سال‌هاست که در ایران وجود دارد، چقدر از این بحران به کشاورزی و دامداری مربوط می‌شود؟ ایران یک اقلیم گرم و خشک است و جزو نقاطی می‌باشد که بارندگی آن از میانگین جهانی پایین‌تر است. اول از همه باید گفت که همه ما در مصرف آب بد عمل کردیم که بیشترین عامل به وجود آمدن این بحران به حوزه کشاورزی برمی‌گردد؛ یعنی ما محصولاتی که آب زیادی لازم دارند را تولید می‌کنیم که اکنون با این بحران آبی که در کشور وجود دارد، سازگار نیست. حدود ۹۰ درصد آب کشور در بخش کشاورزی مصرف می‌شود؛ پس

- صاحب امتیاز و مدیرمسئول: محمد آیتی
- سردبیر: امیر حسین مصلی
- تلگرام: @ayatemandegar
- وب سایت: www.ayatemandegar.ir
- آدرس: تهران - خیابان ستؤل - کوچه ششم شرقی - پلاک ۲- واحد ۱
- تلفن: ۸۸۹۸۶۱۴۹
- چاپ: نقش افست گرافیک
- پست الکترونیک: ayatemandegar@yahoo.com

یادآوری

محیط زیست و شعارزنگی

مهدی آیتی
کارشناس عمران و شهرسازی

از قرن بیستم و در دوره پست مدرنیسم که از یک طرف، صنعتی شدن به اوج خود رسید و از طرف دیگر مسائل اومانیستی و حقوق بشر پررنگ‌تر شد، مسئله محیط زیست هم جدی‌تر مطرح گردید. امروز در دنیا چه در کشورهای مرفعی و چه در کشورهای توسعه‌نیافته خطرات و تهدیدهای زیست محیطی کار را به جایی رسانده که دیگر نه فقط یک کشور یا منطقه بلکه مجامع جهانی و بین‌المللی هم از عهده حفظ محیط زیست کره زمین برنمی‌آیند. از آنجا که همواره الزامات زیست محیطی مانعی بر سر راه توسعه‌گراها و تولیدگرایان بوده از این جهت چه در کشورهای غربی و یا شرقی، فرقی نمی‌کند، همه آن‌ها که امر توسعه را با نگاه صرفاً اقتصادی می‌نگرند، همواره سازمان‌های حفاظت محیط زیست را دشمن تلقی می‌کنند. شاید امروز به جز چند کشور پیشرفته نظیر آلمان و ژاپن یا کشورهای اسکندیناوی که به حفظ محیط زیست بطور جدی و اساسی و زیربنایی نگاه می‌کنند در اکثر کشورها و جوامع بشری، سازمان‌های حفظ محیط زیست بسیار کوچک، ضعیف، ناتوان و درمانده هستند. در حال حاضر اکثر سیاستمداران و دولتمردان، برای حفظ پرستیژ و بالا بردن محبوبیت خود و ایجاد رضایت عمومی، شعار حفظ محیط زیست می‌دهند ولی در عمل، اکثر آن‌ها دروغ می‌گویند و تنها به حفظ منافع اقتصادی کشورشان می‌نگرند و تماماً بر ضدمحیط زیست عمل می‌کنند. اگر روزی در دنیا برسد که دیگر کار از کار بگذرد و خطر محیط زیست هشدار نابودی کره خاکی را اعلام نماید بر همه انسان‌ها روشن خواهد شد حداقل در یک قرن اخیر، خادمین و خائنین محیط زیست چه کسانی بوده و هستند. شعارزنگی و ژست طرفداری از حقوق انسان‌ها و حفظ محیط زیست در سخنرانی‌ها و نوشتارهای اکثر سیاستمداران و دولتمردان جهان هر روز گوش فلک را کر می‌کند ولی اگر در تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌های همین دولت‌ها و حکومت‌ها کمی تحقیق و پژوهش کنیم نشانه‌های روشنی از عوامل تخریب محیط زیست آشکارا نمایان می‌شود و این به معنای شعارزنگی و فریب کاری و خیانت به حقوق بشر و نسل‌های آینده در موضوع محیط زیست است.

اگامه از ستون رو به رو

تحلیلی پیرامون سنت قربانی کردن:

کُشتن حیوانات یا کُشتن درخت؟ مسئله این نیست!

این مقاله را نوشتیم تا بگوییم تمام آیین‌ها و سنت‌های ملی و مذهبی می‌تواند نیازهای انسان معاصر را رفع می‌کند! نه! این مقاله را از آن‌رو نوشتیم تا بگوییم نمی‌توان با حرف‌های روشنفکری و لحن توهین‌آمیز و تهاجمی آیین‌های کهن را که هزاران سال است در رگ و خون مردم ریشه دوانده و در ذات خود فلسفه زیبایی نیز دارند را به یک‌باره حذف کرد! بلکه باید با استفاده از ظرفیت‌های عقلانی همان دین و مذهب جلوی خشونت‌ها و خرافات نهفته در یک آیین را گرفت و به‌اصطلاح آن را بروز و نونوار کرد در راستای حقوق بشر و حقوق حیوانات.

تاری

ابوالفضل رحیمی
کلر نویسنده

ادامه تیریک

تحلیلی پیرامون سنت قربانی کردن: کُشتن حیوانات یا کُشتن درخت؟ مسئله این نیست!

و دوم آنکه حامیان واقعی حیوانات نیز درک واقع‌بینانه و جامعه‌شناسانه‌ای از جامعه سنتی و مذهبی ایران ندارند و به‌این علت انتقادات رادیکال آنان در نزد افرادی که دست به عمل قربانی کردن حیوانات می‌زدند تنها مشتی شعار خنده‌دار یا ضد اعتقادشان به نظر می‌رسد و پس! اما چه باید کرد؟ در گام نخست باید واقع‌گرا بود! نمی‌توان فرهنگ قربانی کردن حیوانات و صنعت دام‌پروری را چه از منظر مادی و چه از منظر معنوی درست یا غلط به یک‌باره از جامعه برچید و به کلی نفی کرد! اما می‌توان جلوی خشونت علیه حیوانات به نام قربانی کردن در سطح شهر که آثار روحی ناگواری روی انسان‌ها و بخصوص کودکان نیز می‌گذارد را به‌راحتی گرفت! چطور؟ نمی‌خواهم درباره فلسفه قربانی کردن حرف بزنم که برخی چون دکتر شریعتی و امام موسی صدر معتقدند بجای گوسفند باید نفس یا به‌اصطلاح گوسفند درون خود را قربانی کنیم؛ چراکه با انسان مذهبی و سنتی باید با زبان اعتقادات خودشان صحبت کرد! البته با منطق! چراکه زبان روشنفکری و فلسفی توأم با توهین حامیان حقوق حیوانات، هرگز تأثیری نخواهد گذاشت روی این قشر. از اینجا شرع می‌کنیم آیا می‌دانستید آیت... مطهری در صفحه ۴۰۹ از جلد ۲۵ مجموعه آثارشان به نقل از احادیث نوشته‌اند: «وقتی خانه‌مان را عوض می‌کنیم و می‌خواهیم به خانه جدید برویم یک گوسفند می‌کشیم. یا کاری نو می‌کنیم، یک گوسفند می‌کشیم. پیغمبر اکرم صلی... علیه و آله این سنت رایج جاهلیت را باطل کرد و از آن نهی نمود که دوباره میان ما رایج شده است» یعنی در اسلام کُشتن احشام و خون ریختن برای دفع چشم و بلا... به هر بهانه‌ای چه تولد و چه فوت امری خرافی است که توسط پیامبر نهی شده! آیا تا به حال کسی این موضوع را با زبان ساده برای افشار متدین و سنتی جامعه تبیین کرده است تا دست از خون ریختن به بهانه دفع زخم چشم بردارند؟ قطعاً خیر!

از سوی دیگر آیا می‌دانستید قربانی کردن حیوانات در روز عید قربان خارج از محلی که مناسک حج تمتع برگزار می‌شود معنا ندارد و جایی در کتب مقدس به‌عنوان فریضه دینی از آن یاد نشده؟ یعنی قربانی کردن احشام به بهانه عید قربان توسط حاجیان در شهرهای مختلف ایران همان عمل خرافی است که آیت... مطهری می‌گوید! اما در باب کشتار هزاران گوسفند در حین مناسک حج در کشور عربستان سعودی که از بین می‌رود و حتی شکم نیازمندان را هم سیر نمی‌کند چه باید کرد؟ آیا می‌دانستید در آیه ۱۹۶ سوره بقره که احکام حج را تشریح کرده آمده که: «هر کس به قربانی تمکن نیافت سه روز در ایام حج روزه بدارد و هفت روز هنگام مراجعت که ده روز تمام شود» یعنی طبق نوشته قرآن حتی حاجیان در خانه خود خدا و در حین اعمال حج می‌توانند بجای قربانی کردن گوسفند هفت روز روزه بگیرند اگر قربانی کردن مقدور نبود! آیا می‌توان با فرهنگ‌سازی مراجع توسط فتوای فقهی هفت روز روزه گرفتن را بجای قربانی کردن در پاره‌ای از موارد ترویج کرد؟ البته که می‌شود! البته در فقه اسلامی به نسبت به قربانی کردن دارایی خود در راه خدا و برای کمک به نیازمندان تأکید شده که مستحب است، مانند آنچه در ماه محرم اتفاق می‌افتد که سنت و آیین پسندیده‌ای است؛ اما آیا مانند ۱۴۰۰ سال پیش هنوز هم گوسفند و شتر تنها دارایی من و شماست؟ آیا نمی‌توان از دیگر دارایی‌های خود مانند حساب‌های بانکی شکم نیازمندان را سیر کنیم و در راه خدا قربانی‌شان کنیم؟

ادامه در ستون روبه‌رو

یادواره

به بهانه ۲۱ سپتامبر؛ روز جهانی صلح قاصد برگ زینون!

سازمان ملل متحد روز ۲۱ سپتامبر مصادف با ۳۰ شهریور را روز جهانی صلح اعلام کرده است. این تاریخ در پنجاه و هفتمین جلسه مجمع عمومی انتخاب شد. در گذشته و بر اساس قطعنامه ۶۷/۳۶ به تاریخ ۳۰ نوامبر ۱۹۸۱ سومین سه‌شنبه سپتامبر، روز بازگشایی جلسات عادی مجمع عمومی به عنوان روز جهانی صلح انتخاب شده بود. در ادبیات قدیم پارسی صلح هم‌معنای لغت آشتی و به معنای مقابل حرب و جنگ آمده است، در دوران معاصر مفهوم صلح گسترش یافته و با تفکرهای شرق آسیایی و بعدها تفکرات مسیحی که صلح درونی را معرفی کرده‌اند آمیخته شده است در این مفهوم صلح شرایطی آرام، بی‌دغدغه و خالی از تشویش، کشمکش و ستیز است. به گفته باروخاسپینوزا صلح به معنی نبود جنگ نیست بلکه فضیلتی است که از نیروی جان مایه می‌گیرد و همانطور که آزادی به چم زندانی نبودن نیست صلح هم به چم نبود جنگ نیست، مفهوم صلح را با آتش بس نباید اشتباه گرفت. آتش بس به وضعیتی اطلاق می‌شود که در آن طرفین درگیر در یک مناقشه به صورت یک طرفه یا دو طرفه تحت شرایط خاصی از جنگیدن دست می‌کشند. صلح به معنای پایان دادن به مناقشه و قطع جنگ می‌باشد. رسیدن به صلح در یک جنگ به طور کلی به دو روش میسر است. جنگیدن و وادار کردن طرف مغلوب به پذیرش صلح خود یکی از راه‌های رسیدن به صلح است که به صلح رومی معروف است. در این وضعیت طرف پیروز و یا مجموعه‌ای از قدرتهای بی‌طرف شرایطی را به عنوان شرایط صلح تنظیم می‌کنند که معمولاً به نفع سمت پیروز است. راه دیگر رسیدن به صلح با کمک مذاکرات سیاسی و یا فعالان صلح است. آرمان جهانی صلح دوستان حفظ صلح در سطح جهان است ولی در واقعیت همیشه جنگها و مناقشات وجود داشته‌اند و به وجود می‌آیند و آنچه صلح دوستان دنیا به دنبال هستند ترک مناقشات و برقراری صلح در این مناقشات است.

ادامه سرمقاله

گیاخواران همواره شعاری مشترک دارند: صلح را از بشقاب خود شروع کنید. شاید در نگاه اولیه کلیشه و ساده به نظر بیاید اما در این جمله کوتاه اشاره به چرخه‌ای سنگین وجود دارد و کافی است ما به گذشته غذایمان فکر کنیم، ران مرغی که گاز می‌زنیم از کجا آمده؟ یافت نرم ماهیچه بره‌ای که می‌جویم چه سرنوشتی داشته و یا آن ماهی که از دریا آمده به کدام مسیر در حال شنا بوده؟ بعید نیست لیخندی بزیند و بگویید مگر می‌شود این‌قدر احساسی زندگی کرد؟ باید در برابر این واکنش پرسید آیا می‌شود ضجه‌های حیوانات را در کشتارگاه‌ها شنید، چشم‌های بیرون زده در سرفه‌های بریده را نگاه کرد و دست‌هایی غرق در خون قصاب را نگریست و بعد از مهربانی سخن گفت؟ اگر به خودمان دروغ نگوئیم همه ما می‌دانیم حیوانات همچون ما، درد، وحشت، ترس و مهربانی و عاطفه را احساس می‌کنند و تنها چون هوش

شعرخوانی

روز عاشورا همه اهل حلب
گرد آید مرد و زن جمعی عظیم
ناله و نوحه کنند اندر بکا
بشمرند آن ظلمها و امتحان
یک غریبی شاعری از راه رسید
شهر را بگذاشت و آن سوی رای کرد
پرس پرسان می‌شد اندر افتقاد
نام او و القاب او شرحم دهید
چیست نام و پیشه و اوصاف او

صلح با حیوانات؛ سر آغاز صلح جهانی

را از نزدیک ندیده‌ایم و بیشترمان به آنچه می‌خوریم فکر نکرده‌ایم. ذهن برای آگاه نشدن از این خشونت هزاران دور قمری می‌زند تا لذت طعم غذا را از دست ندهد، از این‌رو بسیاری که ناگهان درمیابند حیوانات در چه شرایطی برای غذایشان پرورش‌یافته‌اند و کشته‌شده‌اند مدام در وجدان خود درگیرند که چطور زودتر مصرف گوشت تن حیوانات را کنار نگذاشته و وعده‌های غذایی سالم‌تر و بی‌خشونت را برای همراهی با صلح و مهربانی با جهان شروع نکرده است. اگر حیوانات را دوست داریم، آن‌ها تنها شامل حیوانات خانگی ما نمی‌شوند، آن‌ها فقط سگ و گربه و گنجشک نیستند. اگر ما وحشت می‌کنیم تا غذایی را با گوشت سگ و یا گربه ببینیم چطور می‌شود

کمتری نسبت به انسان دارند نمی‌توانند به‌خوبی در برابر عملکردی صنعتی از خود دفاع کنند، آن‌ها به هنگام کشته شدن فریاد می‌زنند، می‌گریزند و برای زنده ماندن خود و فرزندان‌شان تلاش می‌کنند اما در نهایت کشته می‌شوند تا ما یک وعده مضر ولو چرب و خوشمزه در دهان بگذاریم و چند ساعت بعد نیز دفعش کنیم... مرگی سهمگین رخ‌داده است تا تنها وعده‌ای از غذای ما شکل‌گرفته باشد. آیا دیدن دندان، چشم، زبان، دل و روده یک حیوان در بشقاب ما زیباست؟ قضای‌ها همواره یادآور سردخانه هستند و بوی خوبی از آنجا به مشام نمی‌رسد، کودکان آن را پس می‌زنند و ما برای از بین بردن طعم خون و بوی بد آن ادویه‌های بسیاری مصرف می‌کنیم تا قابل‌استفاده شود. البته که ما کشتارگاه‌ها